

Finansministeren stod som Ordfører for Oppositionen overfor den forrige Regering, krævede han bestemte, at denne Regering skulde fremlægge sin Finansplan. Ja, han haaned den og sagde om den, at det var en Regering, der var Specialist i at gøre Laan. Det skulde han aldrig have sagt, han bliver ganske sikkert nødt til at gøre Laan i langt større Udstrækning end den forrige Regering.

Den højtærede Minister siger, at den Finanslov, der er forelagt, er Udtryk for en vidt dreven Sparsommelighed, og det er sikkert; deri har han Ret. Naar man gennemlæser Anmærkningerne til dette Finanslovsforslag, faar man Indtryk af, at der er knebet og sparet og holdt igen, og det er næsten rørende at læse om, naar det f. Eks. hedder, at man gerne vilde unde de sindssyge Patienter paa Sindssygehospitalet en Taar Kaffe om Formiddagen, men ikke har Raad til at give dem den. Der er en Mængde Steder, hvor der burde være givet betydelig større Bevillinger, end der er givet. Men, som sagt, denne Finanslov bærer altsaa Vidnesbyrd om et vidt drevet Kniberi, en vidt dreven Sparsommelighed.

Den Udvej, som vi sikkert maa gaa til, er nye Skatter. Regeringspartiet kvier sig det længst mulige ved at rykke ud med Sproget her, de ville ikke sige os, hvilke Skatter de tænke paa. Ja, der er kommet lidt frem om, at man tænker paa at forhøje Jernbanetaksterne, men det vil i Virkeligheden ikke forslaa noget, hvad man kan skaffe til Veje paa den Maade. Nej, det, som bliver Følgen af den Politik, som de Herrer føre, er, at Befolkningen maa finde sig i nye, tunge Skattepaalæg. Men, som sagt, Regeringen vil ikke ud med Sproget. Det er imidlertid godt, at Regeringen har sine Venner, sine allierede, der kunne sige, hvilke Planer Regeringen nærer i de kommende Tider. Der er flere Højreblade, der ere rykkede ud med Sproget og have sagt, hvad Befolkningen kan vente sig som Resultat af den Politik, der føres. Formue- og Indkomstskatten vil man fra den Side ikke røre ved, den er bleven forhøjet, men Pengene gaa til Militærvæsenet og kunne altsaa ikke hjælpe paa de andre Omraader. Men derimod antydes fra den Side, at der er udmærkede Skatteobjekter at finde, og man nævnede ogsaa saadanne Objekter som Kaffe, Petroleum, Sukker, Øl, Brændevin, Tobak, Tændstikker, ja endog en Skat paa Vinduer. Det vil altsaa sige, at det, man tænker paa, er at vælte nye, tunge Byrder

over paa den fattige Mand, det er ham, der skal undgælde for den letsindige Finanspolitik, som er ført af Regeringen.

Den højtærede Finansminister trøstede os ganske vist ved med Hensyn til Skatterne at sige, at de ere ikke særlig høje i dette Land, nemlig 45 Kr. pr. Individ — i andre Lande ere Skatterne højere — og ligeledes med, at Statsgælden forholdsvis er højere i andre Lande end her i Danmark. Det er en meget daarlig Trøst den. Hvad kan det nytte os, at man fører en letsindig Finanspolitik i andre Lande? Det gavner ikke os det allermindste, vi, som kunde have ført en Politik, hvorved vi kunde have haft en udmærket stærk finansiel Stilling.

Naar man vil spørge om, hvad der er den virkelige Aarsag til den Misère, vi befinde os i i Øjeblikket, maa der svares, at det udelukkende er Militærvæsenet. Paa de militære Budgetter, §§ 22—23, og de tilsvarende Bevillinger paa § 26 er der ikke længere noget Kniberi, der er ikke længere noget, der hedder at spare, der rulle Millionerne ud i stride Strømme. Vore Militærdgifter ere paa det Finanslovsforslag, som er forelagt os, voksede op til den frygtelige Størrelse af 35,770,000 Kr., det vil sige, at næsten 100,000 Kr. daglig rulle ud til Militarismen, eller med andre Ord 37,4 pCt. af Statens samtlige Indtægter foreslaar den nuværende Regering at anvende i militære Øjemed. Den Gang, Højre sad ved Magten og fik bevilget sin sidste Finanslov, fandtes der paa den Militærdgifter til et Beløb af 19,436,000 Kr. Nu er dette Beløb under Venstres Styre steget med ikke mindre end 16,334,000 Kr. eller med andre Ord med 84 pCt. Der er ikke noget, som har taget saa rivende Fart og er steget saa voldsomt som netop Udgifterne til Militærvæsenet under Venstres Styre. Man kunde næsten ønske sig tilbage til Højres Dage igen, naar vi se paa disse Tal. Havde Højre blot siddet, havde vi sikkert haft en langt bedre Stilling, end vi have i Øjeblikket; det var ikke blevet tilladt Højre at lade Militærdgifterne stige i en saa rasende Fart, som de ere stegne under Venstres Styre.

Nu trøster den højtærede Finansminister os med, at vi have faaet et mere betryggende Forsvar. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at den højtærede Finansminister er i sørgelig Modstrid med de saakaldte militære sagkyndige paa dette Omraade. Der er militære sagkyndige, der have sagt, at det, som vi have faaet, er intet Forsvar. Vi have intet Forsvar